

Gel Koparalım Zincirleri Geç Olmadan

– Deniz KESTİM · 18 Eylül 2009

bir boğaçhan geldi, eyledi viran
Darmadağan etti, talana saldı
Yıktı rüyalar oldu zembil,
İçimde kalan bir hatıra kadar

Yokluk yaşamadım
Hissetmedim
Her gün yeni bir yalnızlık
"Soframda bıkmadan usanmadan bekliyor"
Çevrem taşdelenlerde
" Kırılmaz bir kör zincir "
Hiçlik bitimde,sırıttıyor utanmadan

Ahuzar nerde,geldiğin yer bendi
Nasıl kayboldu yarınlar
Kazanan kardelenler dibe daldı,
Korktu !
Canım acıdı sandım,
Geri gitti açmadan, beyaza boyanmışken
Yaymadı salınamadı güzelliğini
Sakladı kendini tıpkı ben gibi

Ne oluyor kendime, tanıyamıyorum
Senden bitap düşmüş uykular
Boğuluyorum yavaş yavaş
Nefes denen bir ıssızlık
Alıyor koynuna sarmalamadan

Hıçkırıklar gözyaşı yalanıyor
Arsızca " Saldırıda "
Bir taarruzki şaşkın bakışlarım
Gel ,gel, gel
Yalvarıyor, yüreğim olmuş volkan
Patladı durmuyor,
Sesimin aksi sende ben diye çalkalanıyor

Hırsın yer bitirir seni
Kölenin sahibine bilendiği gibi
Yaz bir daha ne olursun bizi
Yaslan gözlerime haydi
Delsin seni delifşek gibi
Ağlaşsın sevişsinler özgürce

Ruh hissetmiş, arzu kırbaçta hazır

Tiz vurdu, iç sesim korktu bağlanmaktan
Yaşadıklarım hep yalan

Bir sevda ki bu
Deli mecnun etti görmüyor musun ?

" YARADAN " , ne olursun

""Ölüyorum onsuz ""!

" Hınzır yetişsin toprak olmadan "